

[Tyroll]

sen, hvor Specialarbejderforbundet har stået i spidsen? Det er svært at vurdere, når vi ikke har set forslaget endnu, men vi er enige i den modstand, der har været vist fra fagbevægelsens side, og hvor vi også må konkludere, at der ikke må fremsættes noget som helst forslag, der undergraver eksklusivaftalerne, og vi vender os kraftigt imod det forslag, arbejdsministeren har bebudet, og som vil undergrave den faglige kamp.

Det bliver spændende at se, hvordan det radikale venstre vil forholde sig til det her. Jeg kunne ikke umiddelbart udlede nogen klar holdning af det, der blev sagt, men det bliver spændende at se, hvad der vil ske. Stadig væk savner jeg en klar markering fra socialdemokratiets side af, at en lov, der griber så radikalt ind i fagbevægelsens rettigheder som den, der er lagt op til, vil man ikke acceptere, den vil man slås imod.

Jeg synes selvfølgelig også, at det er noget blakkede udtalelser, der kommer fra socialdemokratiet, når man siger, at man har en holdning til aftalefriheden; man vil have, at aftalefriheden skal respekteres. Alligevel griber man ind i overenskomstafgørelsen gang på gang, griber ind imod, at fagbevægelsen kan indgå sine egne overenskomster, griber ind imod de overenskomster, som eksisterer, ved at gennemføre løntrykkercirkulære osv. Man hykler, når man siger, at man vil forsvare aftalefriheden. Det er ikke til at se i disse klare eksempler, som man har produceret herinde på stribe.

Poul H. Møller (KrF):

Må jeg indledningsvis sige, at jeg blev noget forbløffet, da jeg i sidste uge så, at dette forslag var fremsat. Jeg blev forbløffet over overskriften: »Forslag til lov om frihed for eksklusivaftaler«. Men da jeg så læste paragrafferne igennem, kunne jeg jo se, at det var kristeligt folkepartis forslag, som hr. Voigt eller fremskridtspartiet som sådant nu havde fundet det for godt at fremsætte.

Fremskridtspartiet var jo sammen med fem andre partier enige i det forslag, kristeligt folkeparti havde fremsat for femte gang i sidste samling sammen med venstre og det konservative folkeparti. Af interesse for sagen havde hr. Voigt indkaldt til et møde dagen efter, at det nye folketingsår var begyndt, hvor vi drøftede sagen, og hvor det blev klart

for hr. Voigt, at kristeligt folkeparti naturligvis ville genfremsætte sit forslag. Og så sker der altså det mærkværdige, at hr. Voigt fra dette møde direkte går over og fremsætter vores forslag i sit eget navn.

Vel, jeg tror ikke, at vores forslag lider under det, men det er blot ét af mange tilfælde, som belyser, hvorfor man ikke kan have noget samarbejde med fremskridtspartiet. Det er ikke troværdigt, man kan ikke regne med en aftale. Lad det ligge. Som sagt tror jeg ikke, det skader vort forslag, som jo kommer frem senere i samlingen, men man kan undre sig lidt.

Som følge af det er vi naturligvis enige i intentionerne i dette forslag med undtagelse af det afsnit, som blev tilføjet i sidste samling under anden behandling af vort forslag, nemlig § 2, stk. 2. Det har vi undladt, fordi vi ikke mener, at det reelt har noget med eksklusivaftaler at gøre. Det drejer sig om, at man som medlem af en forening eller en organisation kan nyde visse fordele. Det kan man afveje med sig selv. Men det er ikke noget, som hindrer det, vi anfører i § 1, nemlig udøvelse af erhverv eller beklædelse af en stilling, osv. Derfor har vi undladt det.

Vi forventer også en debat, når vort forslag bliver fremsat i nær fremtid. Da dette forslag ord til andet er afskrevet efter vort forslag, er det klart, at de vil gå sammen til behandling, og derfor skal jeg ikke gå ind i en nærmere debat i dag.

Mølgaard (DR):

For et medlem af retsforbundets gruppe var det egentlig skøn musik at høre ordføreren for socialdemokratiets gruppe, hr. Hans Jørgen Jensens indlæg. Parterne klarer bedst tingene selv, lød det fra hr. Hans Jørgen Jensens mund, og det er jo skøn musik. Det gælder – derom ingen tvist ved denne lejlighed – overenskomstansliggende i al almindelighed. Men det må godt nok erkendes, at man får en lidt ram smag i munden, når man tænker tilbage på, hvor mange totale overenskomstindgreb socialdemokratiet har fremprovokeret i tidens løb. Det må være en lidt mærkelig måde at få fløjten til at lyde anderledes på for hr. Hans Jørgen Jensen, når han nu kan holde så principielt fast på, at aftalefriheden rigtignok skal respekteres. Men der skal jo være mere glæde i himmelen over én